

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIJSKI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o I 136290 23 GŽ 2
Brčko, 30.3.2023. godine

Apelacijski sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Ilje Klaića kao predsjednika vijeća, Roberta Jovića i Srđana Nedića kao članova vijeća, u ovršnom predmetu tražitelja ovrhe „OSIGURANJE GARANT“ d.d. Brčko, zastupanog po opunomoćeniku Milenku Simikiću, odvjetniku iz Brčkog, protiv ovršenika M.K. iz B., radi naplate duga, v.sp. 27.294,84 KM, odlučujući o žalbi tražitelja ovrhe izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 136290 21 I 2 od 10.2.2023. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 30.3.2023. godine, donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Žalba tražitelja ovrhe „OSIGURANJE GARANT“ d.d. Brčko se ODBIJA i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 136290 21 I 2 od 10.2.2023. godine POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 136290 21 I 2 od 10.2.2023. godine (u daljnjem tekstu: prvostupanjsko rješenje ili ožalbeno rješenje) odlučeno je na sljedeći način:

„Prigovor tražitelja izvršenja izjavljen protiv rješenja ovog suda broj: 96 o I 136290 21 I 2 od 04.10.2022. godine kojim je odbačen prijedlog tražitelja izvršenja da sud u skladu sa članom 45. ZIP-a Brčko distrikta BiH od izvršenika zatraži izjavu sa popisom imovine, odnosno podatke o imovini od 05.08.2022. godine se ODBIJA, kao neosnovan.“

Protiv navedenog rješenja tražitelj ovrhe „OSIGURANJE GARANT“ d.d. Brčko (u daljnjem tekstu: tražitelj ovrhe) je pravovremeno izjavio žalbu, bez označavanja ne žalbenih razloga zbog kojih pobija prvostupanjsko rješenje, a iz čije sadržine žalbenih navoda u bitnome proizilazi da tražitelj ovrhe smatra da su ispunjeni uvjeti da sud postupi sukladno odredbi članka 45. Zakona o ovršnom postupku, ističući da je on to predložio podnescima od 26.10.2021. godine, 29.3.2022. godine, 20.5.2022. godine, 5.8.2022. godine i 14.9.2022. godine, kao i da je dostavio dokaze da se obratio bankama sa zahtjevom za dostavu informacija o računima ovršenika, što su banke odbile uraditi na njegov zahtjev. Ističe da bi sukladno obrazloženju prvostupanjskog rješenja „nepotrebno ponovo tražio podatke o imovini izvršenika od organa koji su (im) te podatke već dostavili“ zbog čega tražitelj ovrhe takvo postupanje „smatra suvišnim“. Kao dokaze je priložio zahtjev za dostavu podataka od Zemljišnoknjižnog

ureda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 17.2.2021. godine, dopis Registra zemljišta od 18.2.2021. godine, zahtjev za dostavu podataka od Odjela za javni registar od 16.2.2021. godine, zahtjev za dostavu podataka od Direkcije za financije od 18.6.2021. godine i dopis Direkcije za financije od 1.7.2021. godine. Predložio je ovom sudu da žalbu uvaži, pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Ovršenik M.K. iz B. (u daljnjem tekstu: ovršenik) nije dostavio odgovor na žalbu.

Nakon što je ispitao prvostupanjsko rješenje u smislu odredbe članka 341. u svezi sa člankom 358. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 28/18, u daljnjem tekstu: Zakon o parničnom postupku ili ZPP), a u svezi sa odredbom članka 23. stavak (1) Zakona o ovršnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 39/13 i 47/17, u daljnjem tekstu: Zakon o ovršnom postupku ili ZOP), ovaj sud je ocijenio da žalba tražitelja ovrhe nije utemeljena pa je odlučio kao u dispozitivu ovog rješenja iz razloga koji slijede.

Rješenjem o ovrsi Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 136290 21 I od 9.3.2021. godine dozvoljena je ovrha na prijedlog tražitelja ovrhe protiv ovršenika a radi naplate duga na ime naknade štete po osnovu regresnog zahtjeva u iznosu od 27.294,84 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od 27.4.2016. godine do isplate, troškova parničnog postupka u iznosu od 1.050,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana presuđenja (21.9.2020. godine) do isplate i troškova ovršnog postupka u iznosu od 900,00 KM, a na temelju ovršne isprave – presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 131224 20 P od 21.9.2020. godine. Određeno je da će se ovrha provesti popisom, procjenom i prodajom pokretnih stvari ovršenika.

Po pravomoćnosti navedenog rješenja (o ovrsi) pristupilo se provođenju ovrhe na pokretnim stvarima ovršenika, a na zapisniku o neprovođenju pljenidbe od 26.5.2021. godine je konstatirano da „izvršenik na datoj adresi u ... ne posjeduje pokretnu imovinu koja je zakonom dozvoljena za pljenidbu“.

Zaključkom od 27.5.2021. godine prvostupanjski sud je obavijestio tražitelja ovrhe o razlozima neprovođenja pljenidbe i pozvao ga da u roku od tri mjeseca od prijema zaključka predloži da se pljenidba pokretnih stvari ovršenika ponovo provede ili da predloži novo sredstvo ovrhe, te ga upozorio na posljedice nepostupanja po istom.

Podneskom od 28.6.2021. godine tražitelj ovrhe je predložio promjenu predmeta i sredstva ovrhe, tako što će se ovrha provesti prenosom novčanih sredstava ovršenika sa računa otvorenog kod ..., te je kao dokaz o otvorenom računu ovršenika priložio dopis ... od 23.6.2021. godine.

Po prijedlogu tražitelja ovrhe, prvostupanjski sud je rješenjem od 3.9.2021. godine, dozvolio promjenu predmeta i sredstva ovrhe, tako što će se ovrha provesti zapljenom i prenosom novčanih sredstava sa računa ovršenika kod ..., bliže

određenim u rješenju od 3.9.2021. godine. S tim u svezi, ... dopisom od 6.9.2021. godine obavještava prvostupanjski sud da nije u mogućnosti provesti rješenje o ovrsi, jer je pomenuti račun ovršenika ugašen.

Zaključkom od 4.10.2021. godine prvostupanjski sud je obavijestio tražitelja ovrhe o razlozima neprovođenja ovrhe i pozvao ga da u roku od petnaest dana od dana prijema zaključka predloži novo sredstvo ili predmet ovrhe, te ga upozorio na posljedice nepostupanja po istom.

Podneskom od 26.10.2021. godine tražitelj ovrhe je obavijestio sud da se obratio bankama radi pribavljanja informacija o računima ovršenika, ali da su mu iste ostale uskraćene, te je predložio da sud pribavi ove informacije po službenoj dužnosti. Zahtijeva da prvostupanjski sud ispita okolnosti iz dopisa ..., kojim banka obavještava sud da je račun ovršenika ugašen. U konačnom predlaže da sukladno članku 45. ZOP-a prvostupanjski sud od ovršenika zatraži izjavu sa popisom imovine ovršenika. Kao dokaze je priložio zahtjeve za dostavu podataka bankama ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., te dopise banaka ..., ..., ..., ... i ...

Prvostupanjski sud je dopisom od 4.11.2021. godine postupio po podnesku tražitelja ovrhe od 26.10.2021. godine i od pomenutih banaka je zatražio podatke o računima ovršenika. Sve pomenute banke su dopisima odgovorile sudu da ovršenik kod njih nema otvorenih računa, a ... je istakla da je dana 12.7.2018. godine izvršeno automatsko gašenje računa ovršenika zbog neaktivnosti.

Podneskom od 29.3.2022. godine tražitelj ovrhe traži od suda da mu se dostavi i odgovor ... banke, te istrajava na zahtjevima da se ... banka izjasni o okolnostima gašenja računa ovršenika i da sukladno članku 45. ZOP-a prvostupanjski sud od ovršenika zatraži izjavu sa popisom imovine ovršenika.

Novim podneskom od 19.5.2022. godine tražitelj ovrhe predlaže saslušanje predstavnika ... banke (A.M.) na činjenicu gašenja računa ovršenika, te ponavlja zahtjev da sukladno članku 45. ZOP-a prvostupanjski sud od ovršenika zatraži izjavu sa popisom imovine ovršenika.

Dopisom od 1.7.2022. godine ... banka se izjasnila da je greškom uposlenika banke navedeno da ovršenik ima otvoren račun bez navođenja trenutnog statusa tog računa, koji je momentu izdavanja potvrde već bio ugašen. Očitujući se na pomenuti dopis, tražitelj ovrhe je podneskom od 5.8.2022. godine ponovio zahtjev da sukladno članku 45. ZOP-a prvostupanjski sud od ovršenika zatraži izjavu sa popisom imovine ovršenika.

Zaključkom od 31.8.2022. godine prvostupanjski sud nalaže tražitelju ovrhe da u roku od petnaest dana dostavi dokaze da se obraćao Zavodu za mirovinsko i invalidsko osiguranje, Poreznoj upravi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, bankama na području Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zemljišnoknjižnom uredu i uredu za katastar nekretnina sukladno odredbi članka 44. ZOP-a, te je upozoren na posljedice nepostupanja po istom. Očitujući se na pomenuti zaključak, tražitelj ovrhe podneskom od 14.9.2022. godine ponavlja zahtjev da sukladno članku 45. ZOP-a prvostupanjski sud od ovršenika

zatraži izjavu sa popisom imovine ovršenika, te napominje da je ispunio zakonom propisane uslove.

Rješenjem od 4.10.2022. godine prvostupanjski sud je odbacio prijedlog tražitelja ovrhe u svezi zahtjeva da se od ovršenika zatraži izjava sa popisom imovine uz obrazloženje da tražitelj ovrhe nije dostavio dokaze o postupanju sukladno odredbi članka 44. ZOP-a. Protiv navedenog rješenja tražitelj ovrhe je izjavio prigovor, sadržinski isti kao žalba protiv pobijanog rješenja od 10.2.2023. godine.

Odlučujući po pomenutom prigovoru tražitelja ovrhe, prvostupanjski sud je primjenom odredbe članka 44, 45. i 61. stavak (1) ZOP-a odbio prigovor kao neosnovan uz obrazloženje da tražitelj ovrhe nije dostavio dokaze da se obraćao Zavodu za mirovinsko i invalidsko osiguranje, Poreznoj upravi Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zemljišnoknjižnom uredu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i Uredu za katastar nekretnina, što sve predstavlja uvjet da bi sud mogao od ovršenika tražiti da podnese popis svoje imovine.

Odluka prvostupanjskog suda je pravilna.

Neosnovano tražitelj ovrhe osporava pravilnost i zakonitost prvostupanjskog rješenja navodima da je ispunio uvjete za udovoljavanje prijedlogu za davanje prokazne izjave, jer pomenutim podnescima nije predložio da ovršenik da prokaznu izjavu (koja je propisana odredbom članka 45. stavak (1) Zakona o ovršnom postupku i odnosi se na predmete u kojima se ovrha vodi radi predaje ili isporuke određene stvari, kada u slučaju da se te stvari nisu uspjele pronaći kod ovršenika, ovršenik, na prijedlog tražitelja ovrhe, mora dati izjavu o tome gdje se one nalaze, odnosno da ih nema ili da ne zna gdje se nalaze). Međutim, tražitelj ovrhe je pomenutim podnescima, predložio da ovršenik podnese osobni popis svoje imovine, a koje pravo tražitelja ovrhe odnosno obveza ovršenika je regulirana odredbom članka 45. stavak (2) ZOP-a i odnosi se na ovršne predmete u kojima je ovrha radi naplate novčanog potraživanja ostala bez uspjeha zato što se nisu našli predmeti ovrhe na kojima bi se ovrha mogla provesti, kakav je konkretan, kada ovršenik, na prijedlog tražitelja ovrhe, mora podnijeti sudu osobni popis svoje imovine uz ispunjenost i drugih zakonom propisanih uvjeta.

Naime, za udovoljavanje prijedlogu za podnošenje osobnog popisa imovine ovršenika nije dostatno da se tražitelj ovrhe obraćao nadležnim tijelima i drugim pravni subjektima radi dostave podataka o imovini ovršenika, nego je tražitelj ovrhe dužan dokaze o tome (da se nadležnim tijelima i drugim pravnim subjektima iz članka 44. ZOP-a obraćao i da nije mogao pribaviti podatke o imovini ovršenika) dostaviti uz prijedlog prvostupanjskom sudu, a kako je to regulirano člankom 45. stavak (3) a u svezi sa člankom 44. ZOP-a (noveliranog 2021. godine).

S obzirom da je tražitelj ovrhe u pomenutim podnescima predložio da ovršenik podnese osobni popis svoje imovine iz stavka (2) članka 45. ZOP-a, ali nije dostavio određenu materijalnu dokumentaciju kao dokaz da je (u cijelosti) postupio po odredbi članka 44. ZOP-a, onda je pravilno prvostupanjski sud postupio kada je odbio prigovor tražitelja ovrhe.

Naime, tražitelj ovrhe nije tijekom prvostupanjskog postupka dostavio sudu dokaze da se obratio svim potrebnim tijelima iz članka 44. ZOP-a (iako je od njega to zatraženo zaključkom prvostupanjskog suda od 31.8.2022. godine), u ovom slučaju tijelima iz stavaka (1), (2) i (4) navedenog članka, već samo financijskim institucijama iz stavka (3) članka 44. ZOP-a a što nije dostatno sa aspekta ispunjenosti uvjeta propisanih odredbom članka 45. stavak (3) ZOP-a, koji nesporno propisuje da je tražitelj ovrhe dužan (odredba imperativnog karaktera) uz prijedlog iz stavka (3) istog članka dostaviti dokaze o postupanju po odredbi članka 44. ZOP-a, a što nije situacija u konkretnom slučaju.

Na drugačiju odluku ovog suda nisu bili od utjecaja žalbeni navodi tražitelja ovrhe, koje prvi put istječe u žalbi, i to da se obraćao svim potrebnim tijelima iz članka 44. ZOP-a i za što je uz žalbu (prvi put) dostavio određene dokaze, obzirom da se u konkretnom slučaju radi o novim činjenicama i novim dokazima koje tražitelj ovrhe nije navodio odnosno prilagao tijekom prvostupanjskog postupka, a tražitelj ovrhe nije dokazao pretpostavke propisane odredbom članka 327. Zakona o parničnom postupku, odnosno da te činjenice bez svoje krivnje nije mogao istaći u ranijem tijeku postupka (štoviše, radi se o aktima datiranim na 2021. godinu a što implicira da su tražitelju ovrhe isti bili dostupni u vrijeme kada je prvostupanjski sud iste tražio od njega zaključkom od 31.8.2022. godine).

Slijedom iznesenog, valjalo je žalbu tražitelja ovrhe odbiti i prvostupanjsko rješenje potvrditi, na temelju članka 357. stavak (1) točka b) Zakona o parničnom postupku, u svezi sa člankom 23. stavak (1) Zakona o ovršnom postupku.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Iljo Klaić